

Postanowienie z dnia 17 grudnia 1996 r.
II UZ 8/96

Nie jest uprawniony do osobistego wniesienia kasacji wieloletni ławnik sądowy, który nie należy do kręgu osób wymienionych w art. 393 § 2 KPC.

Przewodniczący SSN: Jerzy Kuźniar, Sędziowie: SN Maria Mańkowska (sprawozdawca), Stefania Szymańska.

Sąd Najwyższy po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym sprawy z wniosku Stanisława R. przeciwko Wojskowemu Biuru Emerytalnemu w W. o wysokość emerytury, na skutek zażalenia wnioskodawcy od postanowienia Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 10 października 1996 r. [...]

p o s t a n o w i ł:

oddalić zażalenie

U z a s a d n i e n i e

Wnioskodawca Stanisław R. złożył zażalenie na postanowienie Sądu Apelacyjnego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie z dnia 10 października 1996 r., którym została odrzucona jego kasacja.

Zdaniem wnioskodawcy ma on prawo do wniesienia kasacji jako wieloletni ławnik sądowy z wyższym wykształceniem o statusie prawnym sędziego.

Sąd Najwyższy uznał, że zażalenie nie jest uzasadnione. Sąd Apelacyjny prawidłowo bowiem przyjął, że zgodnie z art. 465 § 1 KPC kasację może wnieść jedynie adwokat, a także radca prawny związku zawodowego lub organizacji zrzeszającej emerytów lub rencistów. Z mocy art. 393 § 2 KPC nie ma takiego obowiązku zastępstwa prawnego, gdy stroną jest adwokat, sędzia, prokurator lub notariusz oraz profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych polskich szkół wyższych. Natomiast nie są zwolnione z wymogu zastępstwa prawnego osoby nie należące do kręgu osób wymienionych wyżej, zatem wnioskodawca, który był ławnikiem sądowym, nie był uprawniony do osobistego wniesienia kasacji.

Z tych względów kasacja wnioskodawcy podlegała odrzuceniu na podstawie art. 393⁵ KPC, natomiast zażalenie wnioskodawcy na prawidłowe postanowienie Sądu odrzucającego kasację - Sąd Najwyższy oddalił na podstawie art. 397 § 1 KPC w związku z art. 393¹⁹ KPC.

=====